

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete „jakubské“ bohoslužby!

Už dva týdny prožíváme liturgické mezidobí, tedy, jak jsem někde slyšel, „obyčejnou“ část církevního roku. Ale „obyčejná“ nesmí znamenat monotónní ani málo významná! I zde jsou krásné slavnosti, které nás zvou ke vstupu do hloubky Božího tajemství (píšu tento text v předvečer slavnosti Těla a Krve Páně, jež nám zvěstuje krásu velkého daru eucharistie), každá neděle je slavením Kristova vzkříšení, které má vždy znovu prozařovat temnoty skepse, zklamání a beznaděje. A vztah s Bohem přece nemá být jen jakousi ozdobou svátečních dnů či výjimečných chvil, ale jsme pozváni k tomu, abychom s ním prožívali i svůj všední, obyčejný den s jeho radostmi i starostmi.

Zároveň však letos můžeme prožít před začátkem prázdnin jednu velkou radost. Hlavní opravy našeho chrámu sv. Jakuba se chýlí ke konci, o Noci kostelů v pátek 7. června ho budete moci navštívit (program bude od 18 do 23.30 hod.) a o vigilií slavnosti apoštolů Petra a Pavla, hlavních patronů brněnské diecéze, **v pátek 28. června 2024 v 17 hodin bude slavnostní bohoslužbou znovu otevřen**. Všechny vás, i na následné agapé na jakubské faře, srdečně zvů!

Prosím, pamatujme na všechny, kdo se na opravách našeho chrámu podílejí! Seznam jmen by byl dlouhý, zaslouží opravdu velký dík, zvláště řízení a koordinování stavby vyžaduje obrovské nasazení a je spojeno se značným psychickým vypětím. Jednodušší je jmenovat s velkým díkem a vděčností mé kolegy, faráře mons. Jana Mráze z kostela sv. Tomáše a rektora jezuitského kostela Josefa Stuchlého SJ, kteří nám svou velkorysostí a pochopením umožňovali slavení „našich“ bohoslužeb.

Od soboty 29. června budou pravidelné bohoslužby v kostele sv. Jakuba, od pondělí do pátku v 19 hodin, v sobotu v 8 hodin, o nedělích v 9.30 a 19 (SK) hodin. Nedělní ranní mše sv. pro jakubskou farnost bude v 7.30 hodin v jezuitském kostele.

Otevření kostela sv. Jakuba samozřejmě přináší radost, že budeme „doma“, ale i úkol: Zajistit jeho chod, a to nejen ohledně liturgického slavení, ale i péče o ty, kdo budou přicházet mimo bohoslužby. A proto prosíme o dary Božího Ducha pro ty, kteří se připravují na službu kustoda či průvodce, pro ty, kdo se zamýšlejí, jak oslovit širší veřejnost, i pro celé naše společenství, aby z nás vyzařovala radost z evangelia k těm, kteří do našeho chrámu zavítají!

Jan Pacner, farář

Ochrana anděla

*Hrozí ti rána
duše, těla
opři své rámě
o anděla*

*Ozbrojen hlídá
každou chvíli
aby tě zloby
nezlomily*

*Satan si dává
hodně práce
aby ti sliby
zněly sladce*

*Plazí se k duším
jako v ráji
andělská sleduj
v a r o v á n í*

Jan Král sen.

Diecézní setkání mládeže

Diecézní setkání se letos uskutečnilo v Třebíči, v bazilice sv. Prokopa. Na začátku nás uvítala scénka o chlapci Milošovi, který prosazoval svůj nápad o evangelizaci fotbalovým zápasem. Příběh nás provázel v odpoledním programu. Dpolední program byl rozdělen na mladší a starší. Mladší, tedy druhý stupeň základní školy čekala pořádná orientační týmová hra, doprovázená různými úkoly. Na konci hry je podle množství nasbíraných bodů čekala sladká odměna.

Starší si mohli vybrat už v přihlášce téma workshops, podle kterých se v dopoledním programu rozdělili do skupinek, ve kterém měli na dané téma přednášku, diskuze a různé aktivity. Po dopoledním programu nás všechny čekal výborný oběd, řízek s bramborovým salátem.

Po obědě a v odpoledním programu byla také možnost zpovědi, adorace nebo přímluvné modlitby. Odpolední program byl též rozdělen na mladší a starší. Mladší čekaly jako první chvály, doprovázené výbornou scholou z Třebíče. Potom byla možnost zpovědi, adorace a přímluvné modlitby nebo sledovat příběh Miloše.

Starší měli také chvály, které byly krásné jak po hudební, tak i po duchovní stránce. Po chválách následovala svědectví lidí, kteří mluvili o tom, jak se v jejich životě projevil Pán Ježíš. Na konci byla závěrečná mše svatá, kterou sloužil o. biskup P. Konzbul, též doprovázená scholou z Třebíče.

Letošní diecézní setkání brněnské mládeže bylo úžasnou zkušeností, kterou si velmi ráda zopakují příští rok. Moc všem doporučuji! *Markéta a Klára Můčkovy*

Radostná zvěst Božího slova:

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Do domu Hospodinova půjdeme!

Žalm 122,1

Ministranská víkendovka

Dne 24. 5. – 26. 5. jsme měli ministranskou víkendovku ve vesničce Netín na Vysočině.

Vše začalo v pátek, kdy jsme s dvěma tatínky auty vyrazili. Sešli jsme se já Patrik H., Šimon H., Martin H., Lukáš H., Jenda H., Matouš P., Patrik H., Jakub P., Ondra P., Petr P., a také Tomáš K.

Když jsme přijeli do vesnice, zabydli jsme se na opravdu moc krásné faře. Poté jsme si zahráli fotbal, donesli dříví na oheň a opekli špekáčky. V sobotu ráno jsme posnídali buchtu od našich milých maminek a v 9.00 hod. jsme vyrazili na výlet. Ušli jsme dohromady asi 15 km. Cestou jsme s klukama zjistili, že jdeme do vesnice Bory a hned se nám to spojilo se státní hymnou „Bory šumí po skalínách“...

Jak jsme dorazili do Bory, povšimli jsme si fotbalu mezi domácími Bory a hostujícím týmem. Bohužel jsme neviděli žádnou branku, ale i přesto jsme si to užili. Cestou zpátky na faru nám začalo hřmít, našťastí ale pršet nezačalo. Také, abychom si cestu zkrátili asi o 2 km přebrodili jsme potok. Při tom nám pomohly klacky, které při cestě sbíral Kuba s Tomem.

Na závěr našeho výletu jsme si dali točenou zmrzku, která byla opravdu vynikající (doporučuji). Na faře jsme dojedli svačinu a šlo se do hospody na hokej Švédsko a Česko. Jak již všichni víme, Švédy jsme rozstříleli 7:3 a postoupili do finále, (jsme mistři světa protože jsme zdolali Švýcarsy 2:0). Po hokeji jsme šli do kostela, kde jsme procvičovali ministrantské znalosti. K večeru jsme si udělali vaječninu na ohni s chlebem, zahráli fotbal a vyčerpaní usnuli.

Ráno jsme šli do kostela na 8. hodinu ranní. Následoval společný úklid fary a oběd. Náš pobyt jsme zakončili dalším společným fotbalem a zmrzlinou. Všichni jsme se pak vydali na cestu domů, kam jsme se těšili.

Víkendovku jsme si moc užili a načerpali sílu, jak fyzickou, tak duchovní. Už se nemůžu dočkat další společné víkendovky.

Patrik Husek

Benefiční koncerty pro sv. Jakuba

Zveme vás opět na benefiční koncerty na podporu dofinancování oprav našeho kostela, a sice ve středu, **12. 6., a to v 18 hodin**, v kostele sv. Jakuba, který ještě nebude oficiálně otevřen, ale koncert v něm už půjde odehrát. Tentokrát to budou opět naši věrní studenti konzervatoře, a tak se můžete těšit na pestrou nabídku jak staré hudby, tak hudby současných.

Druhý bude už poslední v tomto školním roce ze série varhanních koncertů. V neděli, **23. 6. v 18 h** v kostele sv. Tomáše nám zahraje sice Jiří Stodůlka. Všichni jste srdečně zváni!

H. M.

Letní farní tábor

Letos opět naše mládež připravuje jakubský stanový tábor pro děti z farnosti, a to **od 28. 7. do 10. 8. 2024**. Všichni prosí o modlitbu, poněvadž je to přece jen akce velmi dobrodružná. Po loňském zážitku, kdy ze 14 dnů pobytu ve stanech nepršelo pouze 3 dny, víme, co znamená prosba o „příhodné počasí“... Avšak dobrodružné chvíle nemusí být způsobeny pouze počasím! A tak prosíme o modlitby: „**Bez Božího požehnání – marné lidské namáhání!**“

H. M.

Poutí členů Světového společenství Živého růžence sv. Filomeny při kostele sv. Jakuba

Jako každý rok už více jak podvacáté zveme naše členy/modlitebníky ŽR na poutí do kostela sv. Filomeny, kterých je ve světě opravdu málo. Jeden z takových je i na kopci u Koclířova a je známo, že jeho stavbu inicioval sv. Jan Maria Vianey, který se osobně znal s tehdejším děkanem Kuklou v r. 1838. Svatyně je to opravdu pozoruhodná a mimo jiné stojí za zhlédnutí. Také vyzýváme další členy, poněvadž mnozí během roku nadobro odcházejí. Věřím, že se za nás dále přimlouvají.

Odjezd autobusem do Koclířova 10. srpna v 8.30 od restaurace Bohéma. Návrat kolem 16.00 hod.

jáhen Josef

Farní poutí od Jakuba k Jakobovi

První květnovou sobotu jsme se čtyřicítkou farníků vydali na již tradiční poutí po místech zasvěcených našemu farnímu patronovi - svatému Jakobovi staršímu. Tento duchovní výlet byl pro nás všechny příležitostí k modlitbě, rozjímání a společnému sdílení víry.

Tentokrát jsme zamířili pro změnu na západ od Brna. Naše první zastávka byla v obci Stařeč, kde jsme v samém srdci obce navštívili krásný kostel sv. Jakuba. Po krátké prohlídce a modlitbě jsme se vydali do malebného města Telče. Tamní kostel sv. Jakuba nás okouzlil nejen svojí architekturou ale také poklidnou atmosférou. Telč je též známá svým historickým centrem, které jsme si po společné mši svaté stihli trošku prohlédnout.

Třetí zastávkou byl Vílanec, kde jsme navštívili kapli sv. Jakuba. I tento malý a útulný svatostánek nám poskytl klidné místo k zamyšlení a odpočinku. Naše poutí poté pokračovala do Kamenice, kde jsme po náročném vystoupaní šedesáti dvou schodů mohli za odměnu vydechnout a vyslechnout poutavý výklad o kostele a další farnosti, kde to žije. Tímto místem jsme zakončili letošní putování a mohli jsme se tak plni dojmů vydat na cestu domů. Každé z těchto míst nám nabídlo jedinečný pohled na historii a oblibu sv. Jakuba v naší diecézi.

Celým dnem se nesla příjemná atmosféra a také radost ze společně stráveného času. Dík patří nejen organizátorům a panu řidiči, který nás vždy dovezl tam, kam jsme potřebovali, ale také všem, kteří se k letošní pouti přidali a utvořili tak společně příjemný den plný zážitků. Těšíme se na další akce a poutě, které nás posílí ve víře a přátelství.

Ondra Liška

Špetka humoru od jáhna Josefa

„Přišel jsem vám opravit to umyvadlo.“

„Ale to je přece v pořádku.“

„Copak jste mě sama nevolala, paní Nováková?“

„Nováková? Já se jmenuji Svobodová! Novákoví se před rokem odstěhovali.“

„No, to jsou způsoby! Lidi si objednají instalatéra, a pak se jen tak odstěhují...!“

Uživatelka píše na svém facebookovém profilu:

„Chtěla jsem se kamarádkám pochlubit, že dělám k obědu čevabčiči, ale nebyla jsem si jistá, jestli se píše s B nebo P. Tak jsem radši udělala karbenátka.“

Policisté dávají dvěma služebníím psům čichnout k ponožce pohřešovaného muže, aby chytili stopu.

„Byl bych rád,“ říká jeden pes druhému, „kdybychom toho chlapa raději nenašli.“

Stěžovala si sekretářka své kolegyni: „Ředitel mi vynadal, že jsem nepořídila z porady zápis.“ „No, a proč jsi jej nenapsala?“

„Protože mi před tím nakázal, abych zapsala jen důležité věci!“

„Co je to bajka?“ „To je... Třeba... Když se spolu baví kůň a osel, jako my dva, pane učiteli!“

Rozhovor s otcem Antonínem Brychtou

Na podzim loňského roku se začal objevovat na večerních mších svatých nový pater, vystupující zcela nenápadně a skromně. Jelikož hodně farníků/čtenářů zrovna v pondělí večer nechodí, tak vám chci přiblížit tohoto kvalitního kněze – ale i zároveň kvalitního člověka.

Otče Antoníne, co bylo hlavním podnětem vašeho rozhodnutí pro kněžskou službu?

Bylo mi jednadvacet let a pocítil jsem tehdy, že se mám stát knězem. Bylo to o vánocích roku 1985. Měl jsem v tomto smyslu i pocit jistoty, že to tak má být, a že život prožitý tímto způsobem bude naplněný. Ale byly tam i jiné vlivy. Pocházím z křesťanské rodiny z Bílovic nad Svitavou, pracoval jsem krátce jako údržbář v jednom řeholním domě u řádových sester, na střední škole v Brně jsem se setkal s věřícími spolužáky a navštěvoval jsem v mládí v kostele u jezuitů adorace vedené P. Oldřichem Navaříkem. Myslím, že také tyto vlivy vyústily v to, že jsem se stal knězem. Řádové sestry, u kterých jsem pracoval, mě jistě také zahrnovaly do svých modliteb.

Víme, že jste působil v Čechách, v královéhradecké diecézi, jak se vám slouží na Moravě a konkrétně v naší farnosti?

Oproti mým místům v královéhradecké diecézi je pro mě působení zde v Brně velká změna. Má poslední farnost ve východočeské diecézi měla asi deset kostelů a kaplí. Byla to oblast, kterou lze vystihnout slovy „pohraničí“. Na mše sv. ve všední dny ve farním kostele přicházeli lidé jen občas. Velká část všednodenních mší sv. byla bez účasti lidí. Ke svatě zpovědi za půl roku přišlo nanejvýš 15 lidí. Křest nebo svatba byly jednou za dva roky. Zátěž na fyzickou práci byla na kněze velká a pomocníci chyběli. Ale rád jsem prožíval mše sv. i ve zcela prázdném kostele. Měl jsem pocit, že Bůh je tam o to víc se mnou.

Do Brna jsem přišel kvůli ošetřování maminky. Proto mohu vypočítat ve více farnostech, a mohu také nahlédnout do více společenství v Brně a okolí. Snažím se pak těmto shromážděním naslouchat – jejich zpěvu, hře na varhany, modlitbám, jak čtou lektoři, jak jsou soustředění apod. A nejsem zklamán.

Po zkušenostech z Podkrkonoší jsou pro mě pravidelně čekající lidé na zpověď milá změna. V rámci zpovědi se pak setkávám s mnoha lidmi. U mladých lidí se dá rozpoznat, jak se na nich projevuje výchova v rodinách a výuka náboženství. Je poznat, zda se jim nabídl nějaké společenství. Také se na některých projevují i méně zdravé názory nebo proudy v církvi. Můj velký obdiv patří farnostem, kde se pracuje s dětmi a mládeží. Křesťanským rodinám děkuji za náboženskou výchovu jejich dětí. Často neviditelná práce kněží a katechetů má velké účinky v životě mladých lidí. Z toho pohledu je pro mě práce v Brně po předchozím životě v pohraničí doslova pecka.

Je velice přínosné, že se ve vašich promluvách odrážejí moudrosti příběhů ze života. Zajímalo by nás, co rád čtete a jaká je vaše oblíbená literatura?

Toto vše mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích; bez podobenství k nim vůbec nemluvil. (Mt 13, 34).

Tento citát z Matoušova evangelia mně oslovil, když jsem uvažoval o tom, jak mám promlouvat na mších svatých v centru Brna. Proto se snažím říci nějakou příhodu, nebo příběh. Někdy si položím otázku: „co by tak na mém místě asi řekl Pán Ježíš?“ – a někdy zvláště cítím, že by to příběh nebo přirovnání chtělo.

Pro moji četbu je zásadní Radio Vaticana, kde kromě papežských promluv, dokumentů a různých rozhovorů se občas objeví typ na nějakou knihu, a tu se pak snažím si sehnat a číst ji. Ne vždy však kniha splní mé očekávání, a tak využiji čtrnáctidenní lhůtu na vrácení zboží. Kniha mám rozečtených několik. Ze světských knih je to kniha Svätý mořeplavec o Kryštofovi Kolumbovi, z duchovních knih je to rozhovor s kardinálem Robertem Sarahem s názvem „Bůh nebo nic“.

Co byste vzkázal našim farníků, i těm, tzv. „nedělním“, se kterými se asi nepotkáváte?

Z pohledu mého bývalého působiště v pohraničí v Podkrkonoší mám dojem, že jsou zde v Brně farnosti, kterým je „více dáno“, a jakubská farnost patří mezi ně. Je psáno, že od toho, komu je více dáno, se bude více požadovat. (Lk 12,48). Přál bych tedy jakubským farníků, aby si byli vědomi bohatství, které jim život v centru Brna nabízí. Působí zde dobří kněží, je zde řada různých akcí a blízkost jiných farních společenství je příležitostí ke vzájemnému obohacení a spolupráci. Tak jen snad, aby se nezapomínalo, že z toho může vyjít mnoho dobrého.

Za rozhovor děkuje Helena Můčková

Program – léto 2024

Červen

Do čtvrtka 27. 6. je obvyklý pořad „jakubských“ bohoslužeb v době oprav, tedy:

Neděle – v jezuitském kostele Nanebevzetí P. Marie:

7.30 (slouží jezuité), **9.00** (hlavní farní mše) a **19.00 (SK).**

Pondělí–pátek (kromě pátku 7. 6.): **19.00 v kostele sv. Tomáše.**

Sobota: 8.00 v kostele sv. Tomáše.

Pátek 7. 6. – Noc kostelů

16.30 společné ekumenické zahájení v Červeném kostele (Komenského nám.), 18.00–23.30 program v kostele sv. Jakuba.

Příležitost ke svátosti smíření:

půl hodiny před každou mší sv., ve středu a v neděli od 18.15 hod.

Tichá adorace před eucharistickým Kristem:

středa 18.15–18.50 v kostele sv. Tomáše,

pátek 14. 6., 20.00–23.00 v kapli na faře

(vždy v celou hodinu se otvírá vchod pro příchod).

28. 6. v 17.00 – slavnostní bohoslužba k otevření kostela sv. Jakuba.

Program o prázdninách (od soboty 29. 6. do začátku září)

Bohoslužby jsou v kostele sv. Jakuba.

Neděle: 9.30 (hlavní farní mše) a **19.00 (SK).**

Pondělí–pátek: 19.00, Sobota: 8.00.

Nedělní ranní mše v 8 hod. v kostele sv. Jakuba nadále nebude, **společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.**

Čtvrtek 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

12.15 poutní mše sv. v jezuitském kostele

19.00 mše sv. v kostele sv. Jakuba

Příležitost ke svátosti smíření: půl hodiny před každou mší sv.

Během prázdnin nejsou středeční tiché adorace ani adorace v kapli na faře.

Výročí aneb Do práce na kole

Rodiče malých dětí mi jistě dají za pravdu, že času se zoufale nedostává, natož pak na koníčky, záliby a sport. Napůl v žertu říkám, že nemám čas ani na to, co se mi dělat nechce. Receptem, jak z toho ven, se pro mě stalo každodenní dojíždění do práce na kole. Spojím tak pověstně příjemné s užitečným, využiji čas, který bych jinak strávil v autobuse nebo v autě, něčím co mě baví a navíc jsem na chvíli sám.

V posledních pár letech jsem to ještě „vylepšil“ a jezdím na kole i na zahraničních služebních cestách, kam si kolo buď vezmu, nebo si ho půjčím. Skloubit služební program s cyklistikou vyžaduje ranní vstávání a také to není úplně levná „sranda“. Absurditou byla moje loňská cesta za oceán, kde mě kilometr jízdy na kole vyšel na 50 Kč. Ale moje rodina má pro to našťastí pochopení.

Minulý měsíc jsem byl na týden ve Vídni. Síť tamních cyklostezek je obrovská a jízda městem je tudíž o třídu bezpečnější než třeba u nás v Brně. Ale nejsou to jen roviny kolem Dunaje, ve Vídni je i kopec Kahlenberg, který má bezmála 500 m n. m. Loni jsem se na „exkál“ náhodou dozvěděl, že na Kahlenbergu je také centrum Schönstattskeho hnutí. V pátek 19. dubna jsme se ženou slavili desetileté výročí od našeho křtu. Minipoutí k schönstattske kapličky mi připadala jako důstojná oslava. V šest ráno byl krystalicky čistý vzduch, teplota kolem 4 °C a čekalo na mě 14 km a 290 m převýšení. Prudkou cestou nahoru po „kočičích hlavách“ se mi výrazně zvýšil tep a v potu tváře jsem měl čas myslet na Krista na jeho cestě na Golgotu. On to měl nesrovnatelně(!) těžší a nešel tam pro své potěšení nebo za sportem, ale za nás, obtěžkán všemi našimi hříchy.

Než jsem se u kapličky stačil vydýchat, otevřely se dveře, a Marii na sestru mě pozvala dál: „Je otevřeno, pojdte dovnitř“. A tak mi na výročí svátosti křtu byla dopřána milost tiché, ale intenzivní modlitby za všechny dary, které mně a mé rodině náš Pán nadělil.

Milostivý Bože, děkuji Ti, že jsme se mohli stát křesťany, že jsi za nás zemřel na kříži a dej, ať vytrváme na cestě ke spáse. Matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší.

Martin Chadima, foto Martin Ch.

Z kalendáře: léto 2024

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
<u>Bohoslužby do 27. 6. 2024:</u>			
Pondělí–pátek: 19.00 kostel sv. Tomáše. Sobota: 8.00 kostel sv. Tomáše.			
Neděle: 7.30 (slouží jezuité), 9.00 a 19.00 (SK) jezuitský kostel			
Ne	2. 6.	9. neděle v mezidobí mše sv. 7.30 (slouží jezuité), 9.00 a 19.00 (SK).....	jezuitský kostel
<i>Při mši sv. v 9 hod. 1. sv. přijímání dětí.</i>			
Pá	7. 6.	slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – bohoslužby: 7.00	kostel sv. Tomáše
12.15			
Noc kostelů			
ekumenické zahájení v Červeném kostele			
program v kostele sv. Jakuba			
Ne	9. 6.	10. neděle v mezidobí mše sv. 7.30 (slouží jezuité), 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Pá	14. 6.	20.00–23.00 noční adorace	kaple fara
Ne	16. 6.	11. neděle v mezidobí mše sv. 7.30 (slouží jezuité), 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
So	22. 6.	9.00 kněžské svěcení	katedrála
Ne	23. 6.	12. neděle v mezidobí mše sv. 7.30 (slouží jezuité), 9.00 a 19.00 (SK)	jezuitský kostel
Po	24. 6.	slavnost Narození sv. Jana Křtitele	
Pá	28. 6.	vigilie slavnosti sv. Petra a Pavla, apoštolů	
17.00 slavnostní bohoslužba k otevření kostela sv. Jakuba			
So	29. 6.	slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – bohoslužba 8.00	kostel sv. Jakuba
<u>Bohoslužby od 30. 6. 2024:</u>			
Pondělí–pátek: 19.00. Sobota: 8.00. Neděle: 9.00 a 19.00 (SK)			
Nedělní ranní mše sv. naší farnosti 7.30			
Ne	30. 6.	13. neděle v mezidobí	
St	3. 7.	svátek sv. Tomáše, apoštola	
Pá	5. 7.	slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – mše sv. 19.00	
Bohoslužby v kostele sv. Tomáše: 7.45, 9.00			
Ne	7. 7.	14. neděle v mezidobí	
Čt	11. 7.	svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy	
Ne	14. 7.	15. neděle v mezidobí	
Ne	21. 7.	16. neděle v mezidobí	
Po	22. 7.	svátek sv. Marie Magdalény	
Čt	25. 7.	svátek sv. Jakuba, apoštola (v kostele sv. Jakuba slavnost)	
Ne	28. 7.	17. neděle v mezidobí	
St	31. 7.	památky sv. Ignáce z Loyoly (v jezuitském kostele slavnost, mše sv. tam ve 12.15)	
Ne	4. 8.	18. neděle v mezidobí	
Út	6. 8.	svátek Proměnění Páně	
Pá	9. 8.	svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy	
So	10. 8.	svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka	
Ne	11. 8.	19. neděle v mezidobí	
Čt	15. 8.	slavnost Nanebevzetí Panny Marie	
12.15 poutní mše v jezuitském kostele			
19.00 mše v kostele sv. Jakuba			
Ne	18. 8.	20. neděle v mezidobí	
So	24. 8.	svátek sv. Bartoloměje, apoštola	
Ne	25. 8.	21. neděle v mezidobí	
Ne	1. 9.	22. neděle v mezidobí	
<i>Při mši sv. v 9.30 hod. požehnání dětem na začátku školního roku.</i>			
Pá	5. 9.	1. pátek v září	
19.00 mše sv., po ní do 21 hod. Nikodémova noc			
Ne	8. 9.	23. neděle v mezidobí	kostel sv. Jakuba